

Smaa-Digte

1.

En ung Digers Sang

Det var vist tungt for min bedste Ven,
Han samlede Gift og gav mig den:
»Den styrker, den maa Du drikke!«
Jeg gav mit Hjerte, mit Ungdoms-Blod,
Som sagde hun: »O, han er saa god!«
Men smuk nok var jeg dog ikke!
Ja styrkes og dannes og sættes i Trit,
Og miste Alt, hvad Gud kaldte mit,
Det søgte man allevegne!
Jeg sang, hvad jeg følte, naturligt og sandt,
Men alle de store Critiske fandt:
»See! det har han taget fra *Heyne!*«

2.

Impromptu paa Veien fra Genua langs Middelhavet

(Den 2den October 1833)

Fra Træ til Træ sig Viinranken snoer,
Her hænger Druen, saa tung og saa stor,
Her Pinierne staae med det deiligste Grønne,
De ligne korinthiske Søiler. – Saa skjønnel!
Oppe paa Bjerget, mellem Cypresser,
Hyrdernes Hjord med Skyerne græsser;
Mørkeblaat strækker sig Havets Speil,
Viser os dobbelt de hvide Seil! –
Her voxer Himlen mig Dag for Dag,
Jeg drikker Luften i store Drag!

Hjertet svimler ved Fjeld, ved Hav,
Ved Skønheds-Fylden, Naturen gav
I Qvindens Former, i Druens Blod,
I Krusemynten ved Bjergets Fod.
Et Maleri er hver Plet, hvert Sted,
Som Alt i mit Hjerte – Kjærlighed!